

gik tilspilde ved den tykkere Indmæskning, eller at Raaprodukter ved denne Fremgangsmaade ikke anvendtes paa en Maade, der var tjenlig. Det ærede Medlem anførte i denne Henseende, at der ved den kolde Mæskning skete en Ud-blødning af Melstoffet, hvorved Raaproduktet naaede til dets fulde Anvendelse; men det forekom mig, at det ærede Medlem — jeg tør naturligvis ikke sige — overgaa, men ialfsald ikke anførte, hvad der dog er det Væsentligste, at, om end Melstoffet forvandles til Sukkerstof, saa vil derimod dette, saafremt Gjæringen ikke er fuldkommen, ikke blive forvandlet til Spiritus, og at der altsaa dog vil gaa Raaprodukt tilspilde, nemlig dels derved, at der er anvendt mere deraf til Indmæskning, end der behøvedes, og dels derved at Biproductet, der vindes, paa Grund af den utilstræffelige Gjæring, ikke bliver godt og sundt. — Det ærede Medlem tvivlede om, at Nogen besatte sig med at udvikle Gjær i Eddikebryggerier. Jeg vil tilstaa, at her i Landet veed jeg ikke, om det endnu bruges, og navnlig om det bruges i nogen stor Maalestok, men det bruges meget betydeligt ved store Eddikebryggerier i Tydskland, hvilket jeg skal kunne godtgjøre af Skrifter, hvis det ærede Medlem ikke vil tro mig paa mit Ord. — Hvad jeg nys har yttret, maa tillige gjælde som Svar til det ærede kongevalgte Medlem, der mente, at jeg var kommen ind paa den forkerte Anskuelse at Brændevinsbrænderne ødslede med Raaprodukter. Nei, det er ikke nogen forkert Anskuelse, og jeg kunde bevise det — hvad jeg dog ikke vil, thi det vilde atter nøde mig til at komme med en hel Del Tal og Beregninger, for hvilke det ærede Thing vist helst vil se sig forstaaet; men jeg vil blot sige, at det er let at gjøre en Beregning, hvorefter Brændevinsbrænderne ved at opoffre betydeligt Raaprodukt igjennem Besparelsen paa Afgiften ville kunne faae en større Gewinnst af Udbyttet, end de vilde have, dersom de ikke havde anvendt mere Raaprodukt, end der behøvedes; de ville med andre Ord ved at bruge en Del mere Korn, end der behøves, naar Afgiften tages med i Beregning, kunne have deres Udbytte for en mindre Pris, end de, der bruge mindre Korn. Jeg erkjender ganske vist, at Enhver, der driver en større Industri,

bør ansøges til at erholde det mest Mulige ud deraf, og at den Fabrikant og den Industridrivende, som driver sin Industri bedst, ogsaa bør have den største Fordel deraf; men det er netop Sagen, at ved den Industri, hvorom vi her tale, faar han den Præmie, han erholdes, kun igjennem et Bidrag af Statskassen, thi det er Staten, der gennem den formindskede Afgift betaler Præmien for den større Udvikling af Industrien, hvorimod andre Fabrikanter ved et forholdt og forbedret Udbytte selv forskaffer sig Præmien for sin større Kundskab og sin større Dygtighed i sit Sag. — Jeg kan ikke Andet end vedblivende være af den Overbevisning, at, dersom det nu ikke iaar skulde lykkes, samtidig med at en Forhøielse af Afgiften finder Sted, at komme til en anden Beskatningsform, da ville Klagerne, naar nogen Tid er gaaet, blive meget stærke; thi det kan dog ikke negtes, at ethvert Tab, som den mindre Industridrivende lider i Sammenligning med den større, jo vil være i samme Grad som Afgiften vører, og det er jo vistnok utvivlsomt — hvad det ogsaa allerede tidligere er bemærket — at, dersom vi nu vedtåge den Forhøielse af Afgiften, der nu kræves, og som er beregnet at skulle ramme Brændevinsproduktionen med en vis Stærkelse, saa vil denne Forhøielse, naar nogen Tid er gaaet, vise sig at være for ringe. Jeg tror paa, at Apparatet er godt og brugeligt, om jeg end ikke tvivler om, at der vil blive opfundet et endnu bedre. Men jeg vil i saa Henseende med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Helsingør (Drif) yttrede, sige, at jeg dog er glad ved, at jeg ikke har opsat at anskaffe mig et Uhr indtil nu, men at jeg allerede paa en Tid, der ligger 30—40 Aar tilbage, og hvor der ogsaa var Uhre, anskaffede mig et saadant, skjøndt Uhrene dengang ikke vare saa gode som nu. Jeg tror vel, at Instrumentet kan blive fuldkomnere, men jeg tror tillige, at dersom vi skulde vente, indtil det har opnaaet den allerstørste Fuldkommenhed, som er mulig, saa vilde Ingen af os opnaa at se denne Udbyttebeskatning indført.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning: